

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 74.

22de (21de offentlige) Møde.

Onsdagen den 27de Februar.

(Forts.)

Krieger (fortsat): Det er upåatvirligt dette Spørgsmaal, som ligger paa Bunden af den hele forskjellige Opfattelse med Hensyn til Virker, idet jeg nemlig troer, at Motiverne tildeels gaae ud paa den Forudsætning, at en Jurisdictionforandring dog maaskee kunde foregaae uden nogen særegen Lovhjemmel derfor, medens jeg troer, at om end ikke alle saa dog nogle af den ærede Justitsministers Uttringer idag snarere hælde til den modsatte Forudsætning. Jeg ønsker, som sagt, ikke idag at bringe dette Spørgsmaal til egentlig Forhandling, da Tiden allerede er saa langt fremrykket; men jeg har dog troet, at det var passende at tage et Slags Forbehold med Hensyn til det constitutionelle Udgangspunkt for denne Sag.

Justitsministeren: Ja, jeg kan ikke nægte, at dette Spørgsmaal ligger paa Bunden af hele Sagen, og jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg begyndte mit Foredrag med at henholde mig til de Uttringer, som den ærede Rigsdagsmand fra-Beile (With), der har ytret sig i denne Sag, havde fremsat. Det samme Motiv, som afholdt den ærede Rigsdagsmand, der sidst talte, fra at gaae videre ind i den Sag, turde forøvrigt maaskee ogsaa forhindre mig derfra, da en nærmere Indgaaen derpaa vilde føre til en meget lang Discussion, for hvilken jeg imidlertid ikke vil trække mig tilbage, og jeg skal derfor af samme Motiv, som bevrøge ham, heller ikke fortsætte denne Discussion længere.

C. S. Hansen: Da det nu engang er kommet paa Bane at tale om den Sikkerhed, som man kunde ønske der blev stillet fra Retsbetjentenes eller de offentlige beskikkede. Skifteforvalteres Side for Bestyrelsen af de Umyndiges Midler, saa skal jeg tillade mig ogsaa i

den Anledning at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg troer ikke

Formanden: Maaskee jeg turde tillade mig den Bemærkning, at skøndt et Par Talere vistnok have berørt det Punkt, den ærede Rigsdagsmand nu vil omhandle, hører en speciel Indgaaen herpaa dog ikke til dette Stadium af Sagen, men vil først være paa rette Sted ved Lovens 2den Behandling.

C. S. Hansen: Ja, jeg havde tidligere troet det samme, men da den ærede Formand har ladet to andre Talere ytre sig i denne Retning, saa troede jeg, jeg seilede i denne min Anskuelse, og jeg vilde derfor nu blot have tilføjet et Par Ord i Modsatning til, hvad de Andre havde anført, for at deres Ord ikke skulde staae uimodsagte.

Formanden: Ja! det er vanskeligt, at trække den rette Grændse. Maaskee havde det været bedre, om jeg allerede havde afbrudt de tidligere Talere.

Scholer: Jeg skulde dog troe, at dette Spørgsmaal ogsaa kan behandles som et Princip. Det har glædet mig meget at see, at den høitærede Justitsminister har gjort en Begyndelse med at føre den Paragraph i Grundloven, hvorefter den med visse Giendomme forbundne dømmende Myndighed skal ophæves, over i Livet; men jeg kan ikke indrømme, at det, hvorpaa det nærværende Lovudkast gaaer ud, er en Følge af Grundlovens § 75. Det kan dog ikke erkjendes, at Lægsrådsretten og Overformyndieret høre til den dømmende Myndighed; det hører meget mere hen til § 76. Naar den engang kommer til Udførelse, naar engang Forvaltningen og Retspleien skal stilles fra hinanden, saa kunne vi maaskee ogsaa blive enige med Hensyn til Spørgsmaalet om Overformyndieret. Jeg skal imidlertid senere ved den anden Behandling tillade mig at stille et Ændringsforslag i saa Heensende, og forsaavidt dette ikke skulde gaae igennem, da hen-